

[Rager.]

den jævne Tilførsel var sikret; men naar hele denne Regulering er lagt i Svineslagteriernes Hænder, haaber jeg ogsaa, det skal lykkes dem at undgaa, at en lignende Situation som den, vi har haft, igen kommer til at foreligge. Det skaber en Bitterhed i Bybefolkningen, som ikke er heldig; det skaber uden Tvivl en Ekstrafortjeneste til nogle af dem, der fordere Flæsket herinde, som Bybefolkningen ikke finder, de nødvendigvis bør have, og som de heller ikke vilde have, hvis Markedet var regelmæssigt forsynet, og Landbefolkningen staar sig ikke ved, at denne Bitterhed skabes i Byerne. Saadan som efterhaanden de politiske Magtforhold ligger, er det ganske nødvendigt, at Byboerne ogsaa forstaar i højere Grad end tidligere de Forhold, hvorunder Landbruget arbejder, og er sympatisk indstillet over for de Krav, der med Rette kan stilles, og derfor advarer jeg imod, at der paa nogen Maade skabes Bitterhed og Diskussion om Berettigelsen af de trufne Foranstaltninger de to Parter imellem.

Jeg vil derefter gerne gøre nogle Bemærkninger i Tilknytning til Bemærkningerne, der ogsaa er faldet fra anden Side, angaaende Husholdningsraadet. Husholdningsraadet hviler paa Loven af 11. Maj 1935, der udløber til September næste Aar, og et Lovforslag om Forlængelse af Loven maa derfor forudses fra Indenrigsministeren i indeværende Samling. Jeg vil gerne henstille, at et saadant Lovforslag fremsættes snarest, og at det bliver væsensforskelligt fra den nugældende Lov. Den nugældende Lov maa betragtes som en Forsøgslov, under hvilken Raadet har faaet Lejlighed til at vise, hvad det vil udrette, og hvad det tænker sig at udrette, og det var naturligt, at det blev startet under beskedne Former. I Henhold til Lovens § 5 bestemmes det, at der maksimalt maa anvendes 20 000 Kr. aarlig til Raadet. Paa det til Behandling foreliggende Finanslovsforslag er der ansat af Udgifter 21 200 Kr., men da der er en Indtægt forventet paa 1 200 Kr., svarer det jo til de 20 000 Kr., men man kan vistnok allerede i Dag sige, at det ikke vil være Raadet muligt at gennemføre sit Arbejde i Finansaaret 1938—39 for dette Beløb, hvis man blot skal fortsætte det hidtil udførte udmærkede Arbejde i nogenlunde Omfang, og der ligger mange nye Opgaver for og kræver Løsning.

Derfor henstiller jeg til Indenrigsministeren, at der ved det ventede Lovforslag skabes saadanne Rammer for Raadets Virksomhed, at det bliver i Stand til ikke

alene at fortsætte sit meget nyttebringende og i mange Kredse populære og paaskønnede Arbejde, men ogsaa til at tage flere af de af Raadet allerede paapegede nye Opgaver op, og jeg henstiller til Finansministeren at vise Velvilje mod de Krav, der i den Anledning fra Indenrigsministeriet kan ventes stillet til Statskassen. Jeg tror, det er vel udgivne Penge.

Jeg vil derefter gerne gøre nogle Bemærkninger om Problemet Radiorør. Radiorør fabrikeres kun i ringe Udstrækning her i Landet. Vi forsynes hovedsagelig med Radiorør fra Tyskland, Holland og England, hvorimod der ikke gives Valutaattester til U. S. A. Det sidste er ganske forstaaeligt af handelspolitiske Grunde.

Nu findes der herhjemme en Sammenlutning af danske Radioapparatfabrikanter, en Sammenslutning, der kaldes Dansk Radio Union, og fra dennes Side hævdes det, at der af de Rørfabriker, som findes i de af mig nys nævnte Lande, hvorfra vi faar Tilførsler, er dannet et Kartel, der opretholder for høje Priser paa det danske Marked. Det er Angreb, som har været gentaget gennem flere Aar, og som aldrig er blevet besvaret fra Kartellets Side. I Dansk Radio Unions Blad for Oktober i Aar læser man nu en Artikel af Unionens Forretningsfører, Ingeniør Karl Larsen, der med et mildt Ord maa betegnes som „betydelig skrap“.

Jeg ønsker ikke at komme nærmere ind paa alle Artiklens Enkeltheder, men jeg vil dog nævne, at den bl. a. retter et meget stærkt Angreb paa Dagbladene „Dagens Nyheder“, „Social-Demokraten“ og „Berlingske Tidende“ for i deres Optræden i en i Artiklen omtalt Sag at synes at have ladet sig lede af ganske specielle, uden for Sagens saglige Forudsætninger liggende Omstændigheder. Men da Forholdet nu er dette, at Prisen paa Radiorør i Norge, hvortil der er fri Indførsel af amerikanske Radiorør, omregnet i danske Kroner ligger under Halvdelen af, hvad man nu betaler paa det danske Marked, og da Indførselen af Radiorør her til Landet ikke er helt ubetydelig — i Fjor drejede det sig om for ca. 2 Mill. Kr. —, og da de danske Fabrikanter peger paa, at de ved den før nævnte Prispolitik hemmes stærkt, ikke mindst i Konkurrencen med de i Kartellets egne Fabriker fremstillede Apparater, og det ikke alene i Danmark, men ogsaa ved Salgsforsøg i Udlandet, saa mener jeg — da man endvidere kan regne Radiorør med til de Forbrugsartikler, hvis Indkøb man ikke unødigt maa fordyre for Befolkningen —, at det